

razveselim. A pri pisanju me vodi predvsem moj ustvarjalni gon. Mislim, da tudi brez nagrad ne bi ugasnil.

Melita Forstnerič Hajnšek

NATAŠA KONC LORENZUTTI: DANES JE MLADIH BRALCEV MANJ KOT PRED PANDEMIJO

Foto: Atelje Pavšič Zavadlav

Ko sem slišala za naslov vaše knjige, sem mislila, da gre za množino. Ne bi vedela, česa točno, ampak nečesa v zvezi z otroki ... Kaj si ob Tronciju predstavljajo otroci?

Tudi oni mislijo, da gre za skupino ne navadnih bitij ali zelo porednih otrok. Včasih pa kdo ugane, da je Tronci čudno ime, samostalnik v ednini.

Bi rekli, da je Tronci »problemska literatura« ali preprosto realistična literatura za otroke?

Nikoli ne razvrščam svojih del na tak način. Mislim, da je zame dobro, če pišem

literarni teoriji za hrbtno, ker bi me sicer ta ves čas motila in mi nekaj prigovarjala. Na začetku si le okvirno zamislim zgodbo in se ji nato prepustim. Ne vem, ali ustvarjam realistično ali problemsko prozo, to po izidu izvem od drugih. Res pa je, da sem s Troncijem želela zapluti v malo bolj domišljjski svet, vendar mi tu še precej manjka. Vstopila sem v domišljijo otroka, v svojo pa ne dovolj. Z naslednjim delom, ki je v nastajanju, grem dlje. Boste videli. Nikoli ne delam velikanskih korakov v smer, ki je ne poznam.

Pravite, da ste stopili v domišljijo otroka, v svojo pa ne dovolj. To se mi zdi sijajna opazka. Če jo prav razumem, pravite, da je za dobro literaturo potrebno vživljanje v otroka in skrb zanj pa tudi negovanje domišljije v sebi?

Seveda. Ampak meni se takoj začnejo porajati vprašanja. Predvsem na prehodu iz resničnega v izmišljeni svet. Kje ta svet sploh je in kako se od tukaj, iz resničnosti, vanj vstopi. Eno najbolj genialnih slovenskih del za otroke je zame še vedno *Potovanje v tisočera mesta* Vitomila Zupana. Ključ za prehod v pravljico nam razkrije na koncu. Vse moram imeti razčiščeno, da verjamem, kaj šele, da si upam sama. Občudujem tudi kolege sodobnike: Anjo Štefan z izdelanim svetom živali, Jano Bauer z domišljijo Groznovilce, Petra Svetino z logiko absurda in še kar nekaj drugih.

Mogoče se motim, ampak zdi se mi, da za to starostno skupino ni bilo veliko tovrstne literature? V starejši slovenski literaturi že, pri sodobnejših avtorjih pa manj ...

Mislite problemsko literaturo za mlajše bralce? Ne bi vedela, kaj točno zgodbo naredi problemsko, saj mora vsaka imeti zaplet, brez njega je kot telo brez mišic. Otrok se slej ko prej sreča s težavo, ki jo mora premostiti, kar seveda